

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 116 (467)

П'ятниця, 29 вересня 1961 р.

Ціна 2 коп.

КОМСОМОЛ—XXII З'ІЗДОВІ КІРС

МОСКВА. (ТАРС). До Центрального Комітету ВЛКСМ надійшли нові рапорти про визначні трудові діла комсомольців і молоді.

З 47 особливо важливих об'єктів на всесоюзних ударних комсомольських будовах введено в експлуатацію 14 об'єктів. В тисячний день семиріччя стала до ладу шоста технологічна лінія на Чимкентському цементному заводі, готується до пуску ряд інших об'єктів. Серед них — мартенівська піч на Магнітогорському металургійному комбінаті, цехи складних добрив і азотної кислоти на Сталіногорському хімічному комбінаті Тульської області, виробничі лінії на Кондопозькому целюлозно-паперовому комбінаті та інші.

Ударною справою всього комсомолу є вирощування високих урожаїв кукурудзи. 130 тисяч комсомольсько-молодіжних ланок, в яких працює більш як півмільйона молоді, вирощують кукурудзу на площі 12,5 мільйона гектарів, у тому числі близько 4 мільйонів гектарів — на зерно. За попередніми даними, на більшості молодіжних ділянок вирощено добрий урожай кукурудзи.

XXII З'ІЗД КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

ПІД ПРАПОРОМ ВЕЛИКОГО ЛЕНІНА— ДО КОМУНІЗМУ!

27 вересня в Києві почав свою роботу XXII з'їзд Комуністичної партії України — вірного, бойового загону Комуністичної партії Радянського Союзу. Він зібрався в знаменні дні, коли весь радянський народ з небувалим патріотичним піднесенням готується до видатної події в своєму житті — XXII з'їзду КІРС, який прийме великий Маніфест комунізму — нову Програму партії, програму побудови комунізму в нашій країні.

Палко схвалюючи винесені на широке обговорення проекти Програми і Статуту КІРС, комуністи, весь український народ, як і всі радянські люди, бачать у цих епохальних документах відображення своїх життєвих інтересів, сподівань і радісних надій, заявляють про свою непохитну рішучість перетворити в життя завдання, поставлені рідною Комуністичною партією.

До глибини серця хвилюють і запалюють трудящих на нові героїчні подвиги у славу гаряче любимої Вітчизни натхненні слова проекту Програми: «Партія урочисто проголошує: нинішнє покоління радянських людей житиме при комунізмі!» В ім'я цієї високої мети, про яку віками мріяли найкращі умні людства, живе і трудиться талановитий і працьовитий український народ.

Зустрічаючи XXII з'їзд КІРС, палко від усього серця вітаючи XXII з'їзд Комуністичної партії України, з законною гордістю оглядають трудящі республіки пройдені шляхи боротьби і перемог, здобутий у братній сім'ї радянських народів під керівництвом партії комуністів, її ленінського Центрального Комітету на чолі з Микитой Сергійовичем Хрущовим.

Завдяки непохитній дружбі і взаємодопомозі великого російського народу і всіх братніх народів СРСР, Радянська Україна створила могутню, всебічно розвинуту промисловість, велике механізоване соціалістичне сільське господарство, возз'єднала всі свої землі в єдиній соціалістичній державі, стала республікою передової науки і культури, однією з найбільших країн Європи. Незмірно виріс міжнародний авторитет Української Радянської Соціалістичної Республіки.

З великою єдністю схвалив український народ, як і всі радянські люди, заходи рідної Комуністичної партії і Радянського уряду по зміцненню обороноздатності і гарантування безпеки нашої країни. Ці надзвичайно важливі заходи трудящі республіки підкріплюють своєю самовідданою мирною працею на благо Батьківщини.

Кожний день приносить радісні вісті з трудового фронту. Нових видатних успіхів добились на честь XXII з'їзду КІРС і XXII з'їзду КП України колективи промислових підприємств і будов республіки. Тисячі шахт, заводів і фабрик достроково виконали дев'ятимісячний

план. Напередодні відкриття з'їзду Компартії України задумо найбільшу в світі надпотужну доменну піч у Кривому Розі, введено в дію перший на Україні Дніпропетровський шинний завод, лічені дні залишились до пуску на повну потужність Кременчуцької ГЕС, розгорнулося будівництво Київської ГЕС — п'ятої гідроелектростанції Дніпровського каскаду. Славно попрацював на соціалізм старий Дніпро. Тепер його могутня енергія працюватиме на комунізм.

Виконуючи рішення січневих Пленумів ЦК КІРС і ЦК КП України, поради і вказівки Микити Сергійовича Хрущова, трудівники сільського господарства республіки виростили в цьому році добрий урожай, добились нових успіхів у виробництві продуктів тваринництва. Новими творчими досягненнями радують Батьківщину діячі української науки і культури — національної формою, соціалістичної змістом.

У всіх цих зверненнях український народ бачить, постійно відчуває керівну, організуючу і спрямовуючу роль славної Комуністичної партії, її ленінського Центрального Комітету, очолюваного видатним діячем нашої партії і держави, полум'яним борцем за мир і щастя всього людства Микитой Сергійовичем Хрущовим.

Урочистий вигляд має в день відкриття XXII з'їзду КП України Жовтневий палац культури. В його величезному залі зібрані делегати, гості — новатори промисловості, сільського господарства, діячі науки і культури, партійці, радянські, профспілкові і господарські працівники, воїни Радянської Армії.

З'їзд відкриває перший секретар ЦК КП України тов. М. В. Підгорний.

Делегати переходять до обрання керівних органів з'їзду. З'їзд одностайно обирає президію з'їзду в складі 54 чоловік.

З величезним піднесенням делегати з'їзду обирають до почесної президії XXII з'їзду Комуністичної партії України Президію Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу на чолі з товаришем М. С. Хрущовим.

Обираються Секретаріат з'їзду в кількості 11 чоловік, Редакційна комісія з кількості 15 чоловік, Мандатна комісія з кількості 31 чоловіка.

Делегати одностайно затверджують такий порядок денний XXII з'їзду КП України:

1. Доповідь про проект Програми КІРС;
2. Доповідь про проект Статуту КІРС;
3. Звіт Центрального Комітету КП України XXII з'їздові Комуністичної партії України;
4. Звіт Ревізійної комісії КП України;
5. Вибори:
 - а) Центрального Комітету КП України,
 - б) Ревізійної комісії КП України.

Потім з'їзд переходить до розгляду першого питання порядку денного. Слово для доповіді про проект Програми КІРС надається секретареві Центрального Комітету Комуністичної партії України тов. І. П. Казанцю.

Починається обговорення доповіді. З виключною єдністю промови палко схвалюють проект Програми КІРС, характеризують його як видатний епохальний документ, кожне слово якого пройняте духом всепермагаючого марксизму-ленінізму. Делегати говорять про велике політичне і трудове піднесення в містах і селах республіки, викликане підготовкою до XXII з'їзду КІРС.

В дебатах виступили перший секретар Луганського обкому КП України тов. Б. В. Шевченко, ланкова колгоспу імені Сталіна Мельниче-Подільського району Тернопільської області, двічі Герой Соціалістичної Праці

тов. Є. О. Долинник, перший секретар Київського міського КП України тов. В. І. Дрозденко, голова колгоспу імені Сталіна Бершадського району Вінницької області тов. В. М. Кавун, перший секретар Кіровоградського обкому КП України тов. Ф. Г. Мартинов, токарь Харківського турбінного заводу імені Кірова тов. К. С. Кисляков, секретар Закарпатського обкому КП України тов. Ю. В. Ільницький, секретар ЦК КП України тов. А. Д. Скаба, бригадир цеху швейної фабрики імені Червоної Армії м. Луцька тов. К. М. Левчук, командуючий Чорноморським флотом тов. В. О. Касатонов.

З'їзд одностайно приймає постанову, в якій гаряче схвалює проект нової Програми КІРС — величну програму побудови комунізму в нашій країні.

На вечірньому засіданні з доповіддю в другому питанні порядку денного з'їзду — про проект Статуту КІРС виступила секретар ЦК КП України тов. О. І. Івашенко.

Делегати, які взяли участь в обговоренні цього питання, висловлюючи думки і почуття всіх комуністів республіки, говорили про велике значення для всієї діяльності партії нового Статуту КІРС. Комуністична партія України, підкреслювали вони, одностайно схвалює проект Статуту, який побудовано в цілковитій відповідності з величними завданнями, поставленими в проекті Програми КІРС.

В дебатах виступили перший секретар Житомирського обкому КП України тов. М. К. Лазуренко, керівник бригади монтажників Мостозагону № 2 м. Києва тов. В. А. Ягола, перший секретар Миколаївського обкому КП України тов. О. В. Івашенко, секретар Дніпропетровського міського КП України тов. В. М. Чебриков, перший секретар Волинського обкому КП України тов. Ф. І. Калита, секретар Горлівського міського КП України Сталінської області тов. В. П. Петров, секретар ЦК КП України тов. А. І. Гайовий, секретар партійного комітету Харківського заводу «Електроважмаш» імені Леніна тов. Б. І. Ляпенков.

З'їзд одностайно приймає Постанову, в якій гаряче схвалюється проект нового Статуту КІРС.

Наприкінці вечірнього засідання з доповіддю Мандатної комісії виступив тов. І. І. Вівідченко. З'їзд одностайно затверджує доповідь Мандатної комісії.

На з'їзді було зачитано вітальні телеграми, які надійшли на адресу XXII з'їзду Компартії України від делегатів з'їздів Комуністичної партії Білорусії, Комуністичної партії Латвії, Комуністичної партії Узбекистану, Комуністичної партії Грузії.

Комуністи братніх союзних республік палко вітають делегатів XXII з'їзду Компартії України, а в їх особі весь український народ, гаряче бажають трудящим двічі орденоносною Радянської України нових великих досягнень і перемог у здійсненні величезних накреслених мудрою Комуністичною партією, в побудові комунізму в нашій країні.

Делегати XXII з'їзду Комуністичної партії України приймають рішення надіслати вітальні телеграми на адреси з'їздів комуністичних партій братніх радянських республік.

Вечері делегати з'їзду були присутні в Академічному театрі опери та балету імені Т. Г. Шевченка на концерті учасників художньої самодіяльності республіки. (РАТАУ).

Тобі, рідна партіє, наші комсомольські рапорти

ПЕТРОВО

Раді доповіді з'їздові комуністів України, що слова свого додержали! На площі 78 гектарів виростили по 53 центнери кукурудзи в зерні з гектара при зобов'язанні 50.

Ланковий комсомольсько-молодіжний ланки колгоспу імені Калініна Анатолій ПОЛІСЬКО, комбайнер Маржо БАБЕНКО.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ РАЙОН

Рапортуємо партії: на площі 8 гектарів одержали по 63 центнери кукурудзи в зерні.

Ланкова комсомольсько-молодіжний ланки колгоспу імені Сталіна Ніна КАСЬЯНЕНКО.

З кукурудзою впоралися! З кожного з 45 гектарів зібрано по 50 центнерів зерна.

Ланкова комсомольсько-молодіжний ланки колгоспу імені XIX партз'їзду Віра СИПАЙКО.

КОМПАНІЇВКА

Збирання качинської завершено! Кожен з 66 гектарів площі видає по 57 центнерів кукурудзи. Це наш подарунок з'їздам рідної партії.

Ланкова колгоспу «Україна» Галина ВІННИЧЕНКО.

Доповідаємо, що, готуючи трудові подарунки XXII з'їздові КІРС та XXII з'їздові КП України, наша ланка 21 вересня завершила збирання кукурудзи на площі 125 гектарів. Зобов'язання виконано: є по 62 центнери зерна з гектара.

Ланкова колгоспу імені Шевченка Ніна БОРТНІК.

Фото В. СІЧОВА і М. СЕЛЮЧЕНКА. (Фотокроніка РАТАУ).

Йде передз'їздівський огляд бригад і ударників комуністичної праці

КРАЩИМ з КРАЩИХ — ІМ'Я ХХІІ З'їЗДУ КПРС

ВАЖКО відшукати у нас людину, а особливо молоді, життя і думи якої не були б пов'язані з ХХІІ з'їздом КПРС, з проектом Програми Комуністичної партії. Кожен знаходить у цьому сучасному маніфесті комунізму рядки, звернені безпосередньо до нього.

Як краще зустріти з'їзд партії, що зробити для того, щоб далі ширшилось комуністичне змагання? Ці питання хвилюють комсомольсько-молодіжні колективи нашого міста. І народжуються у них хороші відповіді, сміливі і правильні рішення.

Комсомольсько-молодіжна бригада свердловальниць заводу «Червона зірка», очолювана Альбіною Кравцовою, запропонувала розпочати змагання між молодіжними бригадами комуністичної праці і переможцям його присвоїти звання комуністичних колективів імені ХХІІ з'їзду КПРС. Конкретні зобов'язання цієї бригади стали відомі всій молоді області.

Так розпочався масовий рух робітничої молоді за гідну зустріч партійних з'їздів. Він охопив 150 змін, цехів і бригад на заводах «Червона зірка», агрегатному, «Сільгоспдеталь», ім. Кірова, на швейній, взуттєвій і панчішній фабриках та на інших підприємствах Кіровограда. Всі ці колективи допомагають сусіднім бригадам добитись комуністичного звання, складають колективні і особисті плани по виконанню семигодинних завдань за шість годин, збереженню державних коштів за рахунок раціоналізації, економії і бережливості, беруть високі

моральні зобов'язання. У своїх виробничих колективах вони стали маяками, на які рівняється вся робітничая молодь.

Вміло керує змаганням комсомольсько-молодіжних бригад комітет комсомолу агрегатного заводу. В цих шомісяч визначаються краща бригада, якій вручається перехідний вимпел, і бригада-переможець по завданню цього заводу. Досвід цього заводу комсомолу в організації змагання застосували комсомольці швейної і вірвовочної фабрик, заводу «Динамік».

В ці дні на підприємствах міста проходить громадський огляд учасників комуністичного руху. 240 комсомольсько-молодіжних бригад і 2.800 молодих робітників звітують на комсомольських зборах, вечорах і зльотах, на дільницях і будовах про виконання комуністичних зобов'язань. Більшість з них, дійсно, є про що розповідати. Бригадам Лариси Ткалич і Володимира Костенка з ливарного цеху сірого чавуну заводу «Червона зірка» комсомольці дали високу оцінку — визнали їх гідними звання комуністичних бригад імені ХХІІ з'їзду КПРС.

Високе звання колективів імені з'їзду партії присвоєно кращим молодіжним бригадам міста — бригаді А. Кравцової з «Червоної зірки», З. Філіп'євої з заводу «Більшовик», М. Осіяна з БУ-1 облбудтресту, Г. Олексієва з «Сільгоспдеталі» і бригаді Марії Дудки з ательє індопошиву.

Розгортання руху за комуністичну працю і побут стало головним в роботі комсомолу міста. Напер-

одні ХХІІ з'їзду КПРС представники всіх комсомольських організацій міста принесли у міський рапорт про трудові подарунки. На міському вечорі трудової слави, 15 жовтня, будуть підведені остаточні підсумки змагання. І, безсумнівно, що десятки нових бригад будуть удостоєні високого звання колективів комуністичної праці імені ХХІІ з'їзду КПРС.

В. СОКУРЕНКО,
секретар Кіровоградського міського ККСМУ.

Комуністка Лідія Лебедева — краща закрійниця Кіровоградської взуттєвої фабрики, бригадир колективу комуністичної праці.
З'їздів рідної партії вона підготувала чудовий трудовий подарунок. З початку року зберегла при розкрої стільки шкур, що її вистачить на 1500 пар дитячого взуття.
На знімку: Лідія ЛЕБЕДЕВА.
Фото В. ТКАЧУКА.

НОВОБУДОВИ РОСТУТЬ

ЩО Береславській вулиці що не день, то вище підіймаються стіни нового житлового будинку на 48 квартир. Скоро й новосели тут появляться.

Швидко росте будинок, як і всі об'єкти, які зводить комсомольсько-молодіжна бригада мулярів, очолювана Василем Трибаєм з БУ-1 облбудтресту.

Бригада змагається за право називатись комуні-

стичною. Зараз, у дні роботи ХХІІ з'їзду КП України, комсомольці бригади що змінює вкладають 1500 — 1600 цеглин. Це — 130 процентів змінної норми.

Колектив молодих будівельників бореться за високу культуру виробництва. У них на будівельному майданчику завжди зразковий порядок, регулярно виходять бойові листки. Тут часто проводяться бесіди по обговоренню проекту Програми КПРС.

А. БУР'ЯНСЬКИЙ.

Партія молодості

*Закон наш — це справу творити безсмертну,
У інші світи прокладати дорогу,
Це — сили не вмерти,
Це — кроки уперті*

*У дім майбуття — в нього світлі пороги,
Закон наш — од воєн людей рятувати,
І хмар смертоносних розвіяти зграї,
Хай в радості — мати,*

*Хай буде в дияли
Усмішки тепло, а не плач у відчаї,
Закон наш — дружити і палко любити,
Коли заметіль і цвітіння каштанів,*

*І вірність цінити,
І в серці носити
Вітчизни своєї багряне світіння,
Закон наш — це честь берегти, не бруднити,*

*Життя чистотою хай буде багате,
Держанням горіти,
Як сонце в зеніті,
І ленінським шляхом іти й не звертати.*

Віктор ПОГРІБНИЙ.

ПОЗМАГАЙМОСЯ, КІРОВОГРАДЦІ!

КОЛЕКТИВ студентів та викладачів Київського державного педагогічного інституту ім. О. М. Горького гаряче схвалює і повністю підтримує звернення колективу студентів і викладачів Київського ордена Леніна державного університету ім. Т. Г. Шевченка до студентів і викладачів вузів і технікумів, що працюють на сільськогосподарських роботах у Кіровоградській області.

Наша праця на полях Боринецького району — особистий подарунок кожного студента ХХІІ з'їзду рідної Комуністичної партії Радянського Союзу та ХХІІ з'їзду КП України. За виконання і перевиконання виробничих

норм бореться весь колектив інституту. Силами нашого колективу вже зібрано кукурудзу з площі 600 гектарів, наломано понад 20 тисяч центнерів качанів.

Ми викликаємо на змагання колектив студентів і викладачів Кіровоградського педагогічного інституту ім. О. С. Пушкіна. Ударною працею допоможемо хлібо-

робам Кіровоградщини вчасно зібрати багатий урожай кукурудзи.

Від імені студентів і викладачів КДПІ ім. О. М. Горького:

П. Г. БАКУМЕНКО,
член партбюро інституту.
В. Г. БОНДАР,
секретар комітету комсомолу інституту.

КИЯНИ ПОВІДОМЛЯЮТЬ

КОЛЕКТИВ студентів і викладачів Київського інженерно-будівельного інституту, який працює на збиранні кукурудзи в Новомиргородському районі, відразу включився у соціалістичне змагання з іншими вузами, що працюють в області.

Майбутні будівельники взяли зобов'язання до 1 жовтня зібрати сто тисяч центнерів. Нині вже зібрано понад 55 тисяч центнерів. Встановлена кожному норма на день — шість центнерів качанів. Окремі групи перевищують її. Зокрема, відзначилася бригада студентів, яка працює в колгоспі імені Щорса (керівник Л. Венгліський).

М. Н. студенти Київського державного педагогічного інституту іноземних мов, приїхали на допомогу колгоспникам артілі «Україна» Добровільницького району. За 9 днів роботи зібрали 30 гектарів кукурудзи.
ГРУПА СТУДЕНТІВ.

Згадають теплим словом

Трудовики колгоспу «Радянська Україна» Ново-Празького району в цьому році виростили по 50—52 центнери качанистої з гектара, а на окремих ділянках — і по 70.

Допомогти артілі зібрати врожай кукурудзи приїхали і ми, студенти з Львова. З кожним днем переймаючи досвід кращих куку-

рудзів села, ми стали виконувати норму на 120—130 процентів.

Кукурудзи, зібраної нашими руками, вже відправлено на колгоспний тїк понад 3 тисячі центнерів.

За короткочасне перебування в колгоспі студенти провели два вечори зустрічі з сільською молоддю, розповіли про своє навчання, плани, показали студентську художню самодіяльність. Керівник групи **П. Китик** прочитав колгоспникам доповідь про проект Програми КПРС. Хай наші нові друзі згадають нас добрим словом.

За дорученням групи студентів Львівського торговельно-економічного інституту — **ТИМОХІНА.**

Їх виховав комсомол

3. Початок шляху

НІЧОГО, Катю, — втішав її на другий день голова правління. — Працюєш у колгоспі, а потім поступиш в інститут. Обов'язково поступиш. Колгосп буде рекомендувати.

— Не вірю я, — стиха мовила дівчина. — Досить, вже поспробувала стати заочницею — сорому не оберешся. А тепер ось що я вам скажу: буду працювати в колгоспі, та й годі!

Так почалися для Каті трудові дні. Трапилося, що літня жінка, доярка Наталія Митрофанівна Присяжнюк залишила ферму. Вона не встигала вправлятися і вдома і в колгоспі, а тут ще й настали холодні лютові дні: спробуй, доглянь корівку, коли тобі за шістьдесят!

Отоді Каті й дали групу. «Так воно й повинно бути, — думала про себе дівчина. — Матері старіють, то хто ж, як не ми, замінить їх?»

— Придивляйся до передовиків, запроваджуй їх методи, веди свій рахунок молока, — повчав зоотехнік.

Катя жадбно ловила кожне слово старших. Вже з перших днів праця на фермі захопила її. Вона раніше за всіх приходила сюди, бралася за діло, і після ранкового «гуалету», як жартома називали дівчата чистку, корови аж виласкували. Дівчина уважно придивлялася, які корми най-

більш охоче поїдає та чи інша тварина і як це впливає на продуктивність, ділилася спостереженнями із завідувачою фермою, зоотехніком. Її цікавило буквально все, що могло підвищити надой корів. У неї все частіше у вільний від роботи час зав'язувалася невимушена розмова із Зинаїдою Іванівною Озерянською.

— Чи обов'язково робити масаж вимені, запитувеш? — каже, бувало, Зинаїда Іванівна. — Так, обов'язково. Не вір тим, хто твердить, що мовляв, коли у корови є молоко, то вона і так віддасть його.

З. І. Озерянська — досвідчений тваринник, до трьох десятків років віддала цій справі.

— Доярка мусить дбати, щоб корова віддала все молоко. Це має велике значення для майбутньої молочності тварин. Будеш лишати молоко у вимені — не доб'єшся успіху.

Так от про доїння. Спочатку доярка має добре вмити руки з милом. З милом тільки, запам'ятай. Працюй у халаті. Слід помити вим'я і насухо протерти його. Після цього робиться масаж і розпочинається доїння. Спочатку видною передні дїйки, потім задні. І знову масаж вдруге, на цей раз енергійніше. Треба старатися видоювати останні краплі молока, вони найжирніші.

Дехто гадає, що це просто виділо робити запровадили отой масаж. Не так

це, зовсім не так. Я на власному досвіді переконалася, що масаж потрібний, просто необхідний. Без нього можна недобирати шодня по двісті, а то й по триста грамів молока. Неважно полічити, скільки це вийде за рік.

Катя на практиці запровадила досвід вчительки і видоювала кожну краплину молока.

Минали дні. Місяць за тиждень здавався. Весна. Літо. Оснь і шедра оснь настала.

Катя бачила результати своєї праці. У книзі обліку проти її прізвища стояла цифра — 3731 літр. То був середній показник по фермі. А у **З. І. Озерянської** він був значно вищий — 4531 літр, у комсомолки Антоніни Чернової, яка років зо три тому стала дояркою, було на рахунку 4043 літри від кожної корови.

І все-таки той рік був напружений, сповнений завзяття, наполегливості. Це була перша трудова перемога, перший успіх Каті.

У пам'яті перебирала вона пройденний шлях. Чомусь пригадалося, як деякі подруги іронізували над сестрами Захаренко.

— Навіщо було вчитися десять років?

— У мене освіта за п'ять класів, а в тебе десятирічка, а працюємо однаково, — говорила якась їй Надя Лук'янчук.

Образитись? Ні, не варто. Вона ділом доведе, що середню освіту потрібно ма-

Жр а с а

ти кожному. Така вимога самого життя.

4. Визнання

СЕРЕДНЬОГО зросту дівчина йшла вздовж сонної вулиці. Поривчастий морозний вітер цементував розмоклу від учоращнього дощу землю, тріпав крихітне полум'я газового ліхтаря, яким Катя освітлювала шлях.

Село ніби припшкло. Ні звуку. Тільки з вікон одного будинку пробивався сніп світла і танув у темряві. Дивлячись на вогник, Катя подумала: «Мабуть, лікаря викликали до хворого».

На пагорку окреслились силуети прифермських будівель. У їх вікнах веселою мерехтіли вогники і ніби кликали, манили до себе.

Катя Захаренко була певна, що вона першою приїде на ферму, і все ж помилилася. З відчинених дверей корівника вже долітав гуркіт вагонеток підвісної дороги. Тоня Чернова, Валя Білоус, Валя Кривда вичищали гній, вилами кидали його на вагонетки і вивозили з приміщення.

— Що так рано, дівчата? Ще ціла година до початку доїння, — направляючись до своєї групи корів, запитала Катя подруг.

У відповідь вони лише весело посміхнулись. Хіба Катя не чула вчора останніх вістей?

Здавалося б, що це був звичайний листопадовий

НОВИЙ роман С. Бабаєвського «Синовій бунт» відразу ж привернув увагу широких читачьких кіл. Багаторічна праця письменника завершилась творчою вдачею, і це найбільше винагорода для художника слова. Книга хвилює не тільки новизною змісту, але й гострою піднятих і правдиво розв'язаних проблем.

Свій роман С. Бабаєвський починає цікавим зверненням до читача, в якому говориться про незвичну назву книги — «Синовій бунт». Вона нагадує нам про віковий бунт молодого, молодого зі старим, відживаючим.

Дія роману розгортається на Ставрополі, в селі Журавлі, яке розташувалося на мальовничому березі річки Єгорлик. Сюди після дев'яти років відсутності приїжджає студент архітектурного інституту Іван Книга, щоб написати дипломну роботу, присвячену будівництву нових Журавлів. Це село славиться своїм багатим колгоспом «Гвардієць». Очолює його батько молодого архітектора Іван Лукич Книга, Герой Соціалістичної Праці і депутат Верховної Ради СРСР.

Маючи великі заслуги перед рідним колгоспом, чесно і самовіддано працюючи для його блага, Іван Книга — старший не помічає, що колгоспники живуть в поганих побутових умовах. Їх побут значно відстав від матеріального достатку, який прийшов у кожний колгоспний дім. Іван Лукич вважає: не настав ще час перебудувати Журавлі на новий лад, щоб колгоспники мали, як і мешканці міст, благоустроєні будинки з водопроводом, каналізацією. Він впевнений, що архітектурний проєкт нових Журавлів, над яким працює його син, поки що рано перетворювати в життя.

У книзі піднята велика, потрібна розмова про завтрашній день нашого колгоспного села, про його по-

бут і культуру. Тут ми бачимо вже зримі риси комунізму, коли остаточно зітруть грані між містом і селом.

З хвилюванням слідкує читач за долею Івана Лукіча Книги — людини з складним характером. Однак, говорячи про цього героя, не можна не кинути автору докір в тому, що він ніде не засуджує Івана Лукіча, вчинки якого іноді не зовсім привабливі.

Принциповість, чесність, прямота, працелюбність, прагнення віддати себе цілком служінню суспільству — ось характерні риси, притаманні молодому архітектору.

Автор дуже цікаво ставить і правильно вирішує у своєму творі проблеми дружби і товаришування, кохання і шлюбу, проблеми нашої радянської країни.

Нова книга С. Бабаєвського — великий літературний твір, у якому створення одних характерів більше вдалося письменникові, інших — менше. Так, зокрема, не можна не погодитися з тим, що блідий, схематичний вийшов у письменника образ Степана Скуратова, секретаря райкому партії.

Іноді розповідь у книзі розтягується, динаміка сюжету невиправдано уповільнюється довгими діалогами та нееконномним описом тих чи інших деталей.

І все-таки роман С. Бабаєвського «Синовій бунт» — глибоколіричний твір. Він написаний яскравою, образною мовою з домішкою слів, характерних для розмовної мови кубанських козаків. Пейзажні зарисовки, зроблені письменником, чудові. Автор дуже точно передає красу кубанського степу, в яку він сам закоханий і яку не може не полюбити читач.

Ю. ЧЕРВОНЕНКО.
Викладач літератури школи № 19.
м. Кіровоград.

ЮНИЙ друже! Якщо ти бажаєш навчитися писати до газети, організувати і опрацювати матеріали, якщо ти хочеш володіти газетними жанрами, для тебе, товаришу, в місті Кіровограді при університеті робітників відкривається факультет юних кореспондентів.

ФАКУЛЬТЕТ ДЛЯ НАШИХ ЮНКІВ

Університет розпочне свою роботу 4 жовтня в Будинку політосвіти. Вже в перші дні навчання досвідчені журналісти ознайомлять тебе з такими газетними жанрами як інформація, репортаж, замітка, про-

ведуть практичні заняття по літературному оформленню матеріалів. Тебе ознайомлять також з роботою редакції газети. За час навчання в університеті побуваєш в обласній друкарні, візьмеш участь в масо-

вих юнківських рейдах, підготовці добірок і сторінок для газети.

Про свою згоду навчатися в університеті робітників надсилай заяву на адресу редакції нашої газети або Кіровоградського міськкому комсомолу. Початок навчання в університеті о 5-й год. 30 хв. вечора. Чекаємо тебе, дорогий друже, не забудь прийти!

А ГОВ, Валю, знову твій іде! — доярки весело посміхаються. — Ой, не даремно все це. Готуй рушники...

— А мене в старій дружині візьмеш? — запитує котрась із жартівниць.

Дзвенять на фермі веселі голоси дівчат. А Валентина трохи зашаріється, сховає в кінчику хустинки ледь помітну усмішку і простеє назустріч Віктору.

І розповідь вона йому про те, що стомлюється, і що перебої з кормами трапляються, і що завferмою мало турбується про чистоту, та багато-багато іншого. Але нехай Віктор не думає, що вона безсила, що злякалася труднощів. Вона не з такти!

... А незабаром ластівкою облегла село звістка: Віктор Корнієнко, передовий тракторист артілі, секретар комсомольської організації, одружується з Валентиною Компанієць, кращою дояркою.

Та більше всього колгоспників цікавило: що ж воно ото за весілля комсомольське? Не доводилося їм бачити такого в своєму селі.

Ще раніше не раз на ферму приходив Андрій Миколайович Соколов — секретар партійної організації колгоспу «Родина». З ним, як із батьком рідним, ділилася Вала своїми готемними мріями. З ним раділась по роботі, він перший і схвалив рішення молоді справити комсомольське весілля.

За декілька днів перед святом у колгосп завітали Валентина Яровицька — другий секретар міськкому комсомолу та інструктор міськкому Інна Колісник. Вони розмовляли з комуністами села та членами правління артілі про те, як краще організувати свято. Все до дрібниць було враховано. І ось нарешті довгожданий день пришов.

О десятий годині ранку до Кучерівського сільського клубу почали збиратися колгоспники. Вони з нетерпінням поглядали на шлях, по якому мали проїхати молоді.

Та ось святково прикрашена автомашинна наближається до клубу. Далеко по селу лунають комсомольські пісні, грає духовий оркестр.

... Ставний чорнявий юнак і струнка, мов тополя, дівчина в супроводі своїх товаришів, під оплески присутніх, переступили поріг клубу.

За звичаєм, з рук своїх батьків вони прийняли хліб-сіль. Під звуки маршу і оплески Валентина і Віктор для реєстрації шлюбу піднялися на сцену, де на них чекав секретар Богданівської сільської Ради Борис Петрович Зосімов.

Свято відкрив секретар партійної організації А. М. Соколов. Він розповів про трудові будні комсомольців, про те, що на широких ланах колгоспних дозрів високій урожай, у вирощенні якого брав участь і Віктор. Буде по 50 центнерів сухого зерна кукурудзи на всій 108-гектарній площі посіву! Неодмінно виконає своє зобов'язання і Валентина.

Настала найурочистіша хвилинка. Юнак і дівчина скріпили підписами свідцтво про шлюб.

А потім на сцену один за одним виходили вітати молоде подружжя, підносили їм букети живих квітів і подарунки.

— Нехай же, мої любі, у вашому житті завжди світитиметься вогник щастя, — закінчила свій виступ Інна Колісник. — Я хочу, щоб ви ніколи не знали похмурих понеділів.

Зазвучав весільний вальс, закружляли молоді пари, задзвенів веселий сміх людський і вирвався на широку вулицю.

Г. ШЕВЧЕНКО.

Знам'янський район.

Ніліну присласть до півці односельчани помічали, коли ще дівчина навчалася в школі. І тому ніхто не здивувався, а навпаки — схвально сприйняли звістку про те, що Ніла Терещенко, одержавши атестат зрілості, пішла працювати на птахоферму колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району.

— З першого ж дня Ніла зарекомендувала себе як старанна, допитлива, — розповідає старша пташниця комуністка Надія Іванівна Грищук. — Педколектив і комсомольська організація Первозванівської середньої школи можуть справедливо пишатися своєю вихованкою. Вона з честю виправдовує довіру колгоспників, які доручили їй відповідальну ділянку роботи.

На знімку: Ніла Терещенко.

Фото М. Савкунова.

Дякуємо

РОЗКІШНА «королева» вродила в нашому колгоспі цього року. Турбувалася лише, що малувато робочих рук на такі велетенські масиви. На поміч прийшли учні Кіровоградського технікуму механізації сільськогосподарських угідь. Вони не тільки допомагають збирати кукурудзу — охороняють врожай, переобладнують машини, виступають з бесідами у селі. Так, учні Микола Григоренко і Федір Колісник переобладнали комбайни «С-4» і «С-6» для робіт біля сосянника.

М. ФРАНЦЕВ.

П. МАРЧЕНКО.

(Закінчення буде).

В «молодому комунярі» за 10 вересня цього року в матеріалі С. Кізіля «У міліцію... на курорт» йшлося про те, що деякі громадяни с. Онуфривки, які засуджувалися за дрібне хуліганство на 5—15 днів, продовжують пиячити. Так, наприклад, мав місце факт, коли засуджений на 15 днів Анатолій Руденко, будучи направленим в чайну для одержання обіду, вживав алкогольні напої.

Виявивши такий ненормальний факт, начальник

Онуфривського відділення міліції суворо попередив чергового по наряду, а сам А. Руденко був переведений на суворий режим утримання.

Крім цього, матеріал «У міліцію... на курорт» був обговорений серед працівників районного відділу міліції. Всі працівники міліції попереджені за недопустимість подібних фактів.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
29 вересня 1961 р., 3 стор.

Дівогості душі

день 1958 року. Та зовсім не так. Для колективу молочно-товарної ферми колгоспу «Україна» він був радисним, знаменним.

— Ось що, дівчата, — почав завідувач фермою. — Всі ви чули про почин залізничників депо Москва-Сортувальна? Хто не чув, послухайте, — і надав слово Каті.

Схвилювана підходить вона до столу. Говорила коротко. Певідсміла про

зобов'язання. У своєму зверненні до молоді Гайворонського району доярки писали: «Нашу ферму об'єднує неперушне товаришування і дружба. Всі печалі і радощі ми завжди будемо ділити спільно. Один за всіх і всі за одного — наш закон. У колективі не може бути відсталих, бо всі ми будемо йти вперед, до нових вершин».

Зобов'язанням передбачали надійти в тому році

ми здобув середню освіту, відзначити колективно всі знаменні дати в житті: день народження, весілля, закінчення школи тощо.

А невдовзі після цих зборів фермі, першій в області, обком комсомолу присвоїв почесне звання колективу комуністичної праці. За здобуті успіхи у змаганні бюро обкому нагородило Почесною грамотою колектив ферми і секретаря первинної комсомольської організації — Катю Захаренку.

...Тепер Катя і Люда знову поїдуть до сільськогосподарського. Правда, на цей раз не в Одесу, а в Білу Церкву. Туди їх рекомендують правління колгоспу і райком комсомолу. Поїхали. Прошли за курсом. І нині вчать на четвертому курсі зоотехнічного відділення. Що ж, нелегко поєднувати навчання і працю на фермі. Та інакше й бути не може.

...Вона йшла на пленум обласного комітету партії в піднесеному настрої. Її зігрівали слова М. С. Хрущова із недавно прочитаної промови на розширеному пленумі ЦК КП України. Як високу оцінку дав Перший секретар нашої прекрасній молоді! Мислено повторюючи ці слова, вона відчувала особливу гордість.

Каті дуже хотілось піднятися на трибуну, розповісти про справи ферми комуністичної праці, про те, що зробили комсомоль-

А після роботи у сестер — навчання.

основне, про суть чудового почину. Гомін сповнив кімнату.

— І ми будемо боротися за звання ферми комуністичної праці.

Наприкінці небагатослівних, але пам'ятних зборів виробили нові комуністичні

по 3.700 кілограмів молока на кожну корову, або по 380 центнерів на сто гектарів угідь, організувати в будинку відпочинку тваринників клас вечірньої школи з таким розрахунком, щоб за три—чотири роки кожен працівник фер-

